

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium promovenda, id equidem probamus libenter. (Az átalatok a katholicusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Előfizethetni a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfehérvár, kigyó-utca 9. szám.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

A néppárt akciója.

Az új parlament összeülése óta a néppárt az országos szervezkedést beszűkítette és nem tartott csak egy népgyűlést a tavaszon. A párt programja azóta átment a népszívébe s felvilágosodtak az emberek a liberális hazugságokról. A néppárt országos szervezkedése felrúzta az embereket álmukból s a hitélet fellendült nyomán mindenütt az országban.

A választási harc legjobban igazolta, hogy az ország többsége szívesen lélekkel azokat az elveket vallja, a melyeket a néppárt hirdet. A választások alatt olyan megható példáit láttuk a vallásosságnak, a mely ebben a hitetlen században fölemelleg hat az emberre. Láttunk embereket mártír halált halni, hitükért, meggyőződésükért.

Az a tapintatos, bölcs vezetés, a mely a néppártot minden léptében irányítja, azt tartotta, hogy a választások után a parlamentben kell folytatni a harcot és ott is meg kell tennünk azokat a lépéseket, a melyek az országos szervezkedést, a melyeket a rosszulindult emberek ellenünk szórtak. És a néppárt képviselői, nem csak állástoglalásaikkal igazolták a beljük helyezett bizalmát, hanem munkásságukkal, szorgalmas érdeklődésükkel is a közügyek iránt is igazolták, hogy

a néppárt igaz és őszinte harciosa programjának, hogy a képviselőiséget nem eszköznek tekintik, a melyen saját érdekeik lépcsőfokát készítik elő, hanem czélnak a melylyel használhatnak az országnak.

Mikor szétosztott a parlament, a képviselők pihenőre tértek, csak a néppárt nem pihen a vakációban. Elmentek képviselőink vezéreinknek kíséretében a választók közé szót adni arról, amit rövid pár hónap alatt tettek; elmentek megköszönni a választóknak bizalmukat s hitet, lelkesedést önteni a jövő iránt.

Az első beszámoló Kapuvárott volt; a pártelnök Molnár János képviselő kerületében. Ott volt a választók sokasága, telve örömmel és lelkesedéssel, hogy jelenlétével megtisztelte őket az ősz vezér Zichy Nándor gróf is.

Igen, Zichy Nándor gróf jelenléte ezen a beszámolón különös jelentőséget tanusít a beszámolóban, s beszéde a melyet ott elmondott, végig hangzik az országban. Megérti mindenki belőle, hogy a néppártot milyen szent lelkesedés kíséri harczában, és megéri a jövő vigasztaló változását.

Egyszerű beszéd a gróf Zichy Nándor beszéde, egyszerű és őszinte, mint egész egyénisége. És éppen ez a szívből jövő őszinteség az, mely azt a népszerűséget szerezte meg neki, a mivel kivüle senki

nem bír a nép között. Szent lelkesedés és hit bizalma rezdül át minden szaván s tüdőtleg hat a mai viszonyok vigasztalhatatlan komorságában.

Ime itt ez a rövid beszéd, a melylyel a kapuvári gyűlést bezárta pártunk vezetője:

„Köszönöm — ugymond — kitaró buzgalmukat, a melylyel gyűléseink szónokait meghallgatták, s különösen magasztos érzések fognak el, midőn e megye földjén állok, mert nagy keresztény névnek emléke élt itt. *E név Széchenyi István gróf!* Hát kérde, Széchenyi nem járt-e templomba, nem esküdött-e oltár előtt és nem volt-e egész élete keresztény? Hát az Eszterházyak nem voltak-e jó hazafiak? Nem voltak-e jó keresztények és nem-e a kereszténység alapította és erősítette-e meg a pragmatika szankciót, mely keresztény uralkodó házat biztosított szent István országának, mely szűz Máriának van felajánlva.

A kereszténység volt az ország fentartója a multban, az lesz legnagyobb erőssége és támasza a jövőben is. Legyünk tehát keresztények és akkor leszünk igazán boldogok, akkor leszünk bölcsök. Azonban nemcsak imádságban, de tettekben is kell a hitek nyilvánulnia, cselekvőnek kell lennie és ha hitünk élő és cselekvő lesz,

Egy igaz történet.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Írta: Szanday Zénó.

(Folytatás.)

Némán álltam a falhoz támaszkodva. Isten büntető kezét éreztem rám neheznedi. A szobából csöndes nyögés hallatszott, beakartam rohanni, anyám egész erejével visszatartott: — Ne még, ne még, — mondá esdekelve, — várd meg még kijöhet, csak pár nap az egész; még neked is ártna a felindulás, és neki sem tenne jót; öreg édesanyád kór, légy türelemmel! Szót fogadtam, bár lelkem tombolt arra a gondolatra, hogy Gizellám súlyosan szenved és én nem lehetek mellette. Képzetelemben látam havas arcát, bársony vállát eltarzítva ama rút betegségtől s nem gondoltam többé hűtlenségre, ama kínos éjre; csak azt éreztem, hogy még mindig szeretem és hogy most kütelességem vált, megtartani neki adott szavamat; mert ha most lépnék vissza, nem azt hinné mindenki, hogy betegsége miatt hagytam el Gizellát? Anyám nekem nevelte őt, s most mert elveszté szépségét, én hátat fordítok neki! Elhatároztam a szerelem és szánalom behatása alatt, hogy fátályt vetek ama titkos éjre, melyet majdnem életemmel földöztem be, mint gyöngéd jegyes lépek elő; az idő sokra képes, talán még boldogok leszünk és szegény sokat szenvedett anyám nyugodtam fogja leléni végnapjait, mert kedvenc álma teljesülni fog: Gizella és Tivadar egymással lesznek. Szegény anyám! mily őszinte meggyőződéssel moudá: jó és rossz Istentől jön.

Türelem, szívem, türelem: nem elégszer

hallottam-e, hogy a ki el nem érheti a boldogságot, törekednie kell, hogy legalább megközelelhesse azt.

IV.

Borzasztó nap. Mintha a sors ellenem esküdtött volna és nehéz bilicseket kovacsolna minden egymást követő órából. Mi történt velem ismét? Esmélni, gondolkozni akarok; megérteni szeretném a lefolyt nap eseményeit.

A tornácra ültem; meleg, napfényes idő volt. Gizella ma először, anyám karjára támaszkodva, kijött a tornácra. Örömem nem ismert határt, hogy oly hosszú idő után újra láthattam. Mennyre megváltozott. Egy pillantást vetve reá, fájdalommal facsarodott el szívem Selyem pillát, dús szemöldöke kibullott, arca foltos, duzzadt, vörös, oh mennyit kellett szenvednie Hozzá rohantam, meg akartam csókolni elsóványodott kezét. O indulatosan eltaszított magától.

— Gizella, édes kis jegyesem, mi bajod — kérdém.

Reám nézett merően. Szemei még mindig azok az ő szemek voltak, de oly megváltozott hidegség csillogott bennök, hogy ereimben fagygni éreztem a vért.

— Én nem vagyok többé a te jegyesed — mondá. És lehuzta jeggyűrűjét, melyet anyám harmincz évig hűséggel hordozott ujján és lábaim elé dobta.

Lehajoltam érte s föleltem.

— Ne higj neki fiam — szolt anyám — ő most azért akarja visszaadni szavadat, hogy feloldozon a kötelesség alól, melyet magadra vállaltál s mely neked most áldozattá vált, mint Gizella hiszi; ő nem akarja, hogy feláldozd

neki életed, mert a bohó úgy gondolja, hogy most már ő rut lesz, pedig dehog, pár hó mulva nyoma se lesz a bajnak. Te megint a mi vig, piros arcu Gizikénk leszesz! Úlj le kis leányom, maradjatok itt ketten együtt, beszéljétek ki magatokat szívetek szerint s béküljétek itt össze.

Magunkra maradtunk. Jegyesemhez közeltem.

— Gizikém, édes kis betegem, vedd vissza e gyűrűt, légy az én jó kis arácskám, a kit én oly nagyon, nagyon szeretek.

— De én nem szeretlek — mondá élesen, és most bevallom Tivadar, hogy soha nem is szerettelek, nem bírom tovább a képmutatást, nem érezek irántad semmit; miért esküdjem hamisan, miért legyek nőd, ha nem tudlak szeretni?

— Gizella, az ég! nem emlékezel többé eljegyzésünk estéjére, mily boldogok voltunk, és te önként, senkitől sem kényszerítve, borultál keblemre?

— A hála kényszerített — szolt tompa hangon — anyád nevelt fel kicsiny koromtól; mikor árván maradtam, elhagyatva, csak ez az egy távoli rokonom gondolt velem, a te anyád; mintha az ő szülöttje lettem volna, úgy ápolt, tanitgatott és minden órában rólad beszélt nekem; gyakran felhozta, vajha én a te nőd lehetnék; te hazajöttél s alig voltál itthol pár napig, eljegyeztél, nem tanulmányoztad szívemet, csak vágyad teljesülését óhajtottad; én az első pillanatba nem gondoltam magamra, csak reád és anyádra, igent mondtam, de azóta megbántam százszor. Most mindent tudsz, bocsáss meg nekem és feleld el engem.

Mit feleltem volna e hideg meggondolt-

akkor a néppárt programja érvényesülni fog és eredményes lesz, mert a kereszténység alapján fog az ország a boldogság felé haladni.

En hiszek Istenben és mert szeretem hazámat, azért én nem zugolódhatom, törekvésem eddigi sorsra felett. Nem él bennem a legkisebb elkeseredés, bár azt kiabálták ellenségeink, hogy letipartunk, elnyomtuk benneteket és tízenyolcz képviselő képviseli csak a néppárt választókat.

Nem csüggeszt, lesz ennél több! Mi volt a kereszténység kezdetben? Parányi csoport, apostol és mégis meghódította a világot. Mi volt a Bach-rendszer? Szuroty és hatalom, de semmivé lett a meggyőződés és hit ereje előtt, mely az ősi alkotmányért folytatott harcban megtörte a törvénytellen ellenkezőt. A hit ereje mindent legyőz. Éppen azért, kedves barátaim, legyen erős bennetek a hit és legyen erős ragaszkodástok a néppárt programjához és akkor a néppárt programja, mely ma még ígéret, tétlenség fog válni, mert tétlenségem van. *Bár kiálthatnám oly hangosan, hogy meghalnék az egész országban, hogy a néppárt hatalmasabb, mint valaha!* Mert a néppárt él és diadalmaskodni fog, mert programjához ragaszkodik és hazánkat keresztényűné akarja lenni. Mi pártunkat felajánljuk Istennek, fel koronás királyunknak, fel a népnek és mindazoknak, a kikben lélek, szív és igazságszeretet él alkotmányunk ősi intézményei iránt. *A mint bennem nem él más törekvés, mint kötelességemet teljesíteni és szeretni Istenemet és hazámat, úgy másban se éljen más és akkor ügyünk diadalmaskodni fog!*

Olvasa el mindenki a beszédet és merítsen ebből erőt a jövő küzdelmeiben, mert a néppárt Nesztorának szavaiban a jövő jóslata van letéve.

Köztisztasági mizériák.

Hónapokkal ezelőtt ugyanezen cím alatt írtunk lapunkban egy cikket, melyben a városi hatóság figyelmét felhívtuk a piacok tisztogatására, rámutattunk az idevágó miniszteri rendeletre, mely a vásártörök minden vásár után tisztogatni rendeli s egyuttal szomoruan konstataáltuk, hogy a mi hatóságunk a törvényt mennyire „tiszteli”, nem csak hogy nem rendeli el a tisztogatást minden vásár után, hanem a nagy vásártörök egyáltalában nem tisztogatják, a heti vásár terein is csak akkor söpört, midőn már az összegyűlemlött növényhulladék és más piszok járhatatlanná teszi az utat.

Ezt megírtuk akkor és kértünk intézkedést. Az egyik közigazgatási ülésen csakugyan pályázatot hirdettek a vásártörök tisztogatására s nem sokára bérbeadták Pénzes Imrénék. Most tehát vártuk. A haladás törvénye azt mutatja, hogy a természetben nincs ugrás, annál kevésbé a mi őt koronázó városunkban. Tudtuk, hogy a megkívántatott rend nem fog hamar elő állni, de azért vártunk türelemmel.

Az új rend azonban csak nem jött, hanem jött helyette a dinnye-szezon. A mi eddig még elszívhatott volt, a sok fennmaradt gyümölcshulladék miatt, ma már nem a többé. A piacok tisztogatását bérbeadták, de azért manapság is éppen egy nem tisztogatnak, mint eddig. Most azonban már nem csupán a köztisztaság szempontjából, de a közegészségügyet illetően is nem lehet eléggé kárköztetni a bérli hanyagságát és a városi hatóság közönyösségét. A múltkorai felszólalásunkban idézett miniszteri rendelet, pénzüntetés terhe mellett, szigoruan követeli a vásárok utáni alapos tisztogatást. Sőt még a tisztogatás módját is meghatározza, a midőn megtagyja, hogy a vásárok után fennmaradt hulladékok, szemetek összehordassanak és semmisíttessenek meg.

Az azonban mit látunk? A nagy vásártér ép olyan személtanya, mint volt eddig, a heti vásár tereti pedig valóságos trágyadombok a város közepén. A heti vásárok után visszamaradt szemetet nem tisztogatja senki, ott marad nap-nap után, áztatja az eső, mignem valóságos büzös trágya lesz belőle. A dinnyehajak szerte hevernek a téren mindenfelé, még a járdára is jut belőle elég, úgy hogy az ember nagyon gyakran megbotolhat benne és könnyen a lábát törheti — az persze az illető baja.

A kora reggel megjelenő diunyékocskák után hátramaradt személtanya és lótrágya-hulladékok néhol valóságos dombok képeznek, úgy, hogy tisztességes ruházatu ember a téren át nem mehet, az arra járóknak elsorol a melle és alig lehet lélegzetet venni abban a szonynyes, büzös szagú romlott levegőben. Es ha még csak szagolni kellene az a piszkos, de látni is kell az arra járóknak a napfényben gözülő sok rothadó hulladékot, sőt rajta is kell járnia.

Es ha mi sajnáljuk az arra menőt, mit szólunk azokról, a kik kénytelenek ezen inficiált területeken lakni? Letudnók-e írni azon sok kellemetlenséget, az a szánandó állapotot, a mit a vásártörök lakói túrni kénytelenek? Azt megítélni csak az tudja, a ki ott lakik vagy lakott és mindazt végig szzenvedte. Nem kívánjuk, hogy a hatóság, vagy azok a kiknek kötelességük volna a nevezett terek tisztogatása, tapasztalják meg az ott i lakás „kellemetét”, nem kívánjuk, mert ilyesmit embertársunknak nem kívánhatunk, de azt már elvártuk volna, hogy a lakók ezreinek jogos óhaját meghallgassák. Nem egy ember jogoselméről van itt szó, egész városrészek lakószajajdulnak fel ezen embertelen eljárás, ezen vakmerő közönyösség ellen.

Vagy talán a város előljárói süketek a polgárság panasz szavával szemben? Nincs hát lehetőség arra nézve, hogy a polgárság érdekeinek szolgálatára megválasztott tisztviselőket a polgárság érdekében tegyenek is valamit, hogy a kötelező törvény világos parancsát betartsák? Hiszen nem valami kegyet kérünk mi, a polgárság őszi érdekeinek tiszteletben tartását, jogos kívánalmainak teljesítését, a törvény betartását követeljük.

Nagyon elszomorító, hogy a hosszas megszokás folytán már nem is igen vesszük észre a sok félszűséget és jogtalanságot és azt hisszük, hogy minálunk ennek már így kell lennie; de még szomorubb, midőn mind eme visszasságokra idegenek által figyelmeztetünk. Az idegen emberek szörnyűködnek el, midőn a városunkban uralkodó „köztisztasági” állapotokat látják. Nem tudják megérteni, hogy lehet egy város ilyen hallatlanul gondatlan a tisztogatásra, holott a legutolsó faluban is nagyobb tisztaság uralkodik. Ott legalább mindenki el-söpri a szemetet a saját háza előtt és az ember nem kénytelen az elhullott büzös szenny felett átgázolni.

sággal mondott kegyetlen vallomásra? Hallgatva, merre néztem őt, a mint nagy kendőjébe burkolozva, tölem félig elfordulva áll. Néztem s elgondoltam, mennyi kint okozott már nekem ez a gyöngéd termetű, fiatal lény, a kit én leltem mélyből szeretek.

Komolyan mondtad mindezt Gizikém? Kérdöm hosszu csend után, mosolyt erőltetve ajkamra.

Oh még gunyolódol, Tivadar? — mondta felindulva és apró kezeit ökölbe szorítá. — Nincs lelkedben számalom, kimélet irántam? Gondolhatod, hogy egyszer is elég valakinek így megmondani szemébe az igazságot; ne kívánd, hogy ismételm. Gunyolódás helyett fogd fel komolyan a dolgot és talájl módot anyádat kibékíteni a helyzettel; tudom, hogy halátlannak fog nevezni, de nem cselekedhetek másként.

S mintha minden ereje kimerült volna, aléltan dőlt a székre vissza. Ijedten kiáltottam anyám után. Felkaroltuk őt és visszavittük szobájába.

Most újra rosszabbul van; lefektették, forró arczán egymást üzik a pergő könyvek; vigasztalni szeretném, de engemet nem tűr közelében; mennyire gyűlölköd. Ezért kellett felgyógyulnom, életem maradtom, hogy ő elmondhassa nekem ama kegyetlen szavakat. Mit mondjak anyámnak? Miként tudassam vele a valót? Ha leltem vigyát követném, még ma elutaznám innen, vissza a torrongó világ nyüzsgő zarába, hol szívem sebe ha be nem is gyógyul, de talán engedni fog. Maradnom kell még, bevárni, míg Gizella teljesen felgyógyul, aztán közölhetem csak anyámmal, hogy szándékom megváltozott; magamra kell vennem mindent, hibáztasson bár engem, csak Gizella maradjon előtte tisztán.

V.

Tegnap délután valaki hangosan zokogott az udvaron, közebe anyám vigasztaló szava szót; megmagyarázhatatlan ösztöntől üzelve siettem ki szobából megtudni mi történnik.

Odakint anyám előtt a földön egy asszony térdelt és hangosan jajveszékelt. A jobbmódú falusi nők viseletébe volt öltözve, fejét fekete selyem kendő fedte.

Oh Jézuskám! A kisasszony, az áldott kisasszony, én vagyok az oka szerencsétlenségének.

Kelj fel Judit — mondta anyám — csak az Isten oltára előtt szabad térdre borulni, jer, ilj ide mellém s beszéld el érthető szóval mi bajod.

Oh Jézusom, mennybeli üdvözítőm! nagy az én hibám, de az én anyai szeretetem vitt rá; ha látta volna tekintetes asszony azt a haldokló gyermeket, még a kő is meglágyult volna a látásán, hát az én szívem hogy ne? Nem kelek fel a térdemről, míg el nem mondok mindent, már a papnak is meggyóntam, de nem nyugszik még a lelkem, míg el nem beszélem a tekintetes asszonynak is.

Anyám megfogta a síró asszony kezeit és maga mellé leülni kényszerítette.

Igy, most már elmondhatod. — Jaj, lelkiem, galambom, áldott pártfogóm, hát úgy esett, hogy a kis leányom, az én Istenben boldogult Esztikém himlőben feküdt, hiszen tetszik tudni; szörnyű betegségben mindig a kisasszonyt emlegette; gondoltam, könnyebbülés lesz, ha megláthatja; eljöttem eszedni tekintetes asszonykámhoz, hogy bocsássa el hozzánk néhány minutára; de a tekintetes asszony még a színe elé sem bocsá-

tott, nehogy behozzam a házba ezt a rettentetes betegséget; úgy mentem vissza vigasztalás nélkül. A gyermekem mindig rosszabbul lett; éjjel-nappal az ágya mellett voltunk az uram-al; egyetlen esemetékn volt; oh jaj, majd a szívem szakadt meg érte; az emberem is úgy sirt, mint a záporos. Elérkezett a kicsinyünk utolsó éjszakája; hét esztendő lett volna kendetipraskor, hiszen tetszik tudni, mert a kisasszony tartotta keresztívizre, a galambom, gyémántom, aztán mindig olyan kegyes volt iránta: tartotta ruhácskával, édességgel, el is játszott vele, csak úgy szerette őt a gyermek, mint engemet, a szülőanyját; nohát az utolsó éjszakáján ott kínlódott az ágyon; velünk virrasztott a harangozók is, szegény Esztikémnek még a szeme is rutul be volt dagadva, a feje meg forró volt mint a téglázóvas; hidegvizes ruhákat raktunk rá, de csak nem használt az, mindig jobban vergődött; „keresztanyám, kedves keresztanyám”, kiáltozta. — „Oh jaj”, mondta a harangozóné, „csak már az Isten megkönyörülne rajta és magához venné, úgy sem lesz ez ép többet; mívé tette egész testét a szörnyű betegség”. — „Keresztanyám, keresztanyám!” óhajtozott egyre a kicsinyem; éppen éjjel tájton volt, egy kukig szállott az ablakra és háromszor beköltött, úgy megborzadtam tőle. „Meghal a gyermekem, hová legyek”; jajgttam, olyan voltam, mint a csábult. „Emberem, eredd j kiasszonyhoz, zörögsd meg az ablakját, mond meg: halálán van Esztikém, jöjjön el, ha van szíve hozzá; olyan ő, mint egy szent, hátha az ő keze megváltja az életnek”. — „Hova hívnam énnek éjszakáján?” mondta szomoruan az uram. — „Keresztanyám” suttozta újra a beteg. — „Hallod, mit mond a

Szeretnők, ha a gazdasági tanács egyszer egy tanulásos adtát tenne a városban (nem kívánjuk hogy ebéd előtt tegye), bizonyára meggyőződnek az adófizető polgárság panaszána jogos és igazságos voltáról. A köztisztaság és egészségügy, a város és polgárság érdeke kívánják, hogy ezen türehetlen állapotok megváltoztassanak. Utasítsa a hatóság a bérlőt, hogy a miniszter rendeletét tartsa be, ne hanemként egyszer-kétszer, hanem minden egyes vásár után tisztogattassa el a visszamaradt szemetet, akkor majd nem fog személtomb keletkezni a vásártereinken. Ezt követelni joga van a lakosoknak, a bérlőnek pedig megtenni kötelessége.

Felkérjük a városi tisztviselő főorvos Bierbauer Viktor dr. figyelmét is ezen, a közegészséget felelő veszélyeztető elszennvedhetlen állapotokra. Ismerjük a közegészségügy iránti fáradságtalan buzgalomát, hisszük hogy a polgárságnak a hatóság által bűnös könnyelműséggel mellőzött érdekeit pártfogásába fogja venni.

HIREK.

— Alapítvány László fhg. emlékére.

Majdnem hihetetlen, hogy ebben a hitközönyös és vallásellenes időben találkoznak még olyan emberek, a kik őseink buzgóságához méltóan kegyes alapítványok által tegyék emlékeztetessé nevüket a történelemben. És ime, most beteljesedik a magyar közmondás, hogy a hol a legnagyobb a veszély, ott legközelebb az isteni segély! Maga a magyar nemzet személfénye és büszkesége, a királyi család egyik legnemesebb tagja: József főherceg és fenséges neje járnak jó példával a nemzet előtt, midőn nem a földi dicsőség, fény és pompa szédítő világában keresnek vigasztalást forrón szeretett gyermekük elhunyt felett, hanem megnyugvást találnak erős hitbeli meggyőződésükben és kegyes alapítványok, a vallásosságuk és az Isten dicsőségének előmozdítása által szerzesnek a boldogultnak örök nyugalmat és boldogságot, sajtó, fájdalmas szívüknek pedig irt és enyhületet. József főherceg és neje Klótila főhercegnő, a

kik már sok jótékonyssággal tették emlékeztetessé nevüket Magyarországon, most újabb bizonyítékát adják vallásos, katolikus meggyőződésüknek azzal a jámbor alapítvánnyal, a melylyel a Lazarista atyákat a főváros szomszédságában megtelepítették. József főherceg ugyanis pilis-esabai értékes kastélyát zárdaá átalakítván és mellé a bold. Szűz Mária tiszteletére casinó templomot építtetvén, azt tágas beltelekkel együtt örök időkre a hittérítő Lazarista atyáknak ajándékozta és ezt a hatalmas alkotást bold. László főherceg emlékének szentelte. József főhercegnék és fenséges nejének a pilis-esabai kolostor már a harmadik jótékony alapítványa László főherceg emlékére. Az első volt az álgyai kápolna, a második a czirkveniczai gyermekorháza és a harmadik a pilis-esabai templom.

— A nyitrai püspök jubileuma. Ötven esztendő áldozásának, hazafias érdemekben gazdag apostoli tevékenységnek méltó dícsőitést ünnepelték Nyitrán f. hó 8-án. Bende Imre püspök aranyosmiséje egyszerre elhallgatatta a pártviszályokat, a politikai és felekezeti ellentéteket, melyek Nyitra megye közéletét uralják. Mindenki szíve vágyát teljesítette, hogy megmutassa szeretetét és tiszteletét a kiváló egyházfejedelem iránt, a ki egész életét a vallásosság ápolására, a hazafias terjesztésére és a jótékonysság nemes munkájára szentelte. Hívei az egyháznak buzgó főpapját, Nyitra vármegye és az ország a törhetetlen hazafit tisztelik a jubilans püspökben, a ki mindig egyházának, hazájának díszére vált, hivatását apostoli szellemben teljesítette s az első között volt a nemzeti kultúra művelőinek, a nemzeti eszme és igaz hazafiság bajnokainak sorában.

— Bende Imrénék, mint kalocsa-érsekmegyei pap működésének sulypontja Ujvidékre esik, a hol a 70-es és 80-as években, mint plébános működött. Itt volt akkoriban a magyarellenes szerb bujtogatók főfészeke. A magyartaló agitátorok egy izben a szt. háromság-szobor eltávolításával, egy szerb nemzeti színháznak felállí-

tását, majd ismét egy szerb gimnázium létesítését, stb. határozták el. Bende mindig résen állott, meghusitva a vakmerő terveket és határozatokat. Majd a katolikus németeknek és református magyaroknak az előbb magokra hagyott magyar katolikusokkal való egyesítése által létrehozta a többséget a városban. Ezzel fordult a kocka, az újvidékiek kaptak magyar gimnáziumot, stb. Ezután megválasztott Ujvidék orsz. gyűl. képviselőjévé. — Midőn 1886-ban kalocsa kanonokká, a reá következő évben pedig beszercebányai püspökké lőn ki-nevezve, működésének csak a tere változott, mert ugyanazon szellemben folytatta tovább tevékenységét. Mint embert és főpapot jellemzi az az eljárása, hogy szükkőkörű papjainak mindenkor segítségére volt. Midőn pedig oly vidékeken járt bérmálni, a hol alig fordult meg püspök, a jó tótok rajongva vették körül, — két oldalról támogatva a parasztszekeret. — Az iskolában mindenütt maga kérezte a gyermekeket, hogy meggyőződést szerezzon a magyar nyelvben való előhaladásukról, buzdítva őket a magyar haza szeretetére. Most a nyitrai egyházmegye kormányzásában ugyanazon buzgóságot tünteti fel az általánosan tisztelt népszerű főpap. — Folyó hó 8-án tartott jubileumi ünnepe alkalmából 153,000 koronát tevő nagyszerű alapítványról emlékeznek meg a lapok. Ebből 20,000 korona jut a nyitrai nyugdíjalapnak, 70,000 a mosonoki leányiskola és kisdudovó intézetnek stb. A jubilans püspöknek (f) felsége a király a közügyek terén szerzett kiváló érdemei elismeréséül a Ferenc József rend nagy keresztjét adományozta. Nyitra városa ez alkalomból az őz püspököt á város diszpolgárává választotta s az egyik utcát a püspök nevére nevezte el. A jubileum előestéjén a várost kivilágították, Reggel 6 órakor a városban zenés riadó futtak, az ünnepi misén pedig a városi képviselő testület testületileg jelent meg a polgármester vezetése alatt s aztán testületileg tiszteletet a jubilansnál.

gyermekünk? Hallod, hogy óhajítja? Van-e lelked itt ülni, hallgatni: hák nem kellene elmenni a világ végére is, a sárkányok tanyájába is, hogy megtartsuk életben?"

— Az én emberem sem birta tovább; fogta a kalapját és kiment. Tekintetes asszonyéknál már mindenki lepihent, a kaput is zárva találta; beugrott a kerítésen mint a tolvaj; tudta, hogy melyik a kisasszony szobája, mivel hogy urasági vadász, tetszik tudni, ő szokta behozni a lőtt vadakat, foglyot, meg a számadásokat is, a kisasszony végezte el vele mindig; egyenest az ablakjának tartott; megzörgette. A galambom kisasszonyom meg nem aludt, felnyitotta az ablak felszárnyát. Az uram elmondta a veszedelmünket. — Nem mehetek hozzátok — ieltele a kisasszony — nevelőanyám megtiltotta, hogy Esztikét meglátogassam, mert ragályos betegsége van. — Oh jaj, akkor meghal az én egyetlen gyermekem, — zokogta az uram és oda borult a párkányra. A kisasszony szíve megeseget rajta. — Ne sirjon András — mondta avval a gyöngyszavával, — elmegyek, de egy mukkot sem szabad róla tudni senkinek; még sohasem szegtem meg nevelőanyám tilalmát, de azt hiszem, nem lenne nyugodt a lelkem, ha nem teljesíteném a kis beteg kérelmét. És eljött az én emberemmel éjnek éjszakáján, ki az erdő szélére, a vadászhatáza. Mikor belépett a hajlékunkba, még a mécs lángja is fényesebbre vált; nekem úgy tetszett, hogy a levegő is megváltozott, hűvösebb lett, s mintha valami fényes koszoru lebegett volna a feje körül, olyan volt, mint egy angyal. Oda lépett az ágyhoz, leült a kedves az ágy szélére, nem irtóztott; én meg a harangozó né imádkozni kezdünk, ő meg beszélgetett a gyermekhez meg-

őlelte. Esztikém nem láthatta őt, mert a szeméke be voltak dagadva, de a szaváról rögön felismerte. — Kedves, jó keresztanyácskám, — mondogatta; nagy nehezen fel is emelkedett. És az áldott kisasszony oda fektette a gyermek sebes fejecskéjét a kebelére. Oh Jézuskám, nem állhattam, térdre estem előtte ráirtam a ruhájára. — Meggyógyul a gyermekem, mert angyal van mellette, — gondoltam s a szívem reménységgel repdesett a keblemben. Esztike elesenededett, két kis karjával átölelte keresztanyját; azt hittük elaludt és nem is mertünk mozdulni.

Hajnál felé a kisasszony menni készült; lefejtette magáról az ölelő kezeccskéket, s a mint visszaakarta fektetni csendesen a párnára a gyermeket, csak elsikoltotta magát és egyszerre zokogni kezdett. A gyermek meg volt halva; ott adta ki a lelkét az ő kebelén, s mi azt hittük, csak alszik. Ugy üvöltöttem, mint téli éjszakán a farkas: — Élvetta az Isten a gyermekemet. — A kisasszony vigasztalt volna, de nem tudott; csak ott sirt velem, aztán az uram visszakisérte őt a tekintetes asszony kapujáig. Olyan voltam néhány napig, mint a megtévelyodott. Az uram már le akart köszönni a hivataláról; azt gondolta, talán jobb lesz, ha visszamegyünk az ő hazájába, a honnan nyolcz esztendő előtt ide került, hogy majd könnyebben elfelejtsem idegen vidéken az én vesztésem. Nem akartam a szavára hallgatni. — Nem megyek el egy tapodtat se innen — mondtam — nem hagyom el a gyermekem sírhalmát. Hozzáláttam a házi dologhoz; mutatni akartam, hogy már megviszgasztalódtam, csak hogy itt maradhassak ezen a vidéken, a hol a gyermekem nyugazik. Egy

hétre rá meghallottam, hogy a kisasszony elkapta a gyermekem betegségeit; nem mertem ide jönni, éreztem, hogy bűnös vagyok benne. A napok csak pergektek egymás után, engem nem hagyott nyugodni a lelkiismeret; elmentem gyönni, hogy bocsássa meg nekem az Isten, hogy oda hvtam a kisasszonyt a halálos veszedelembé; én vagyok az oka, ha a sir felé hervad. Az uram se mert azóta a tekintetes asszony szemé elé kerülni. Utóljára is azt gondoltam eljövök, elmondok mindent: ha már nem is segítenek azon a drága angyalon, legalább elmondom az igazságot.

— Légy nyugodt Judit — szólalt meg anyám, s szeméiben könyek ragyogtak; — Gizellám tul van minden veszélyen; hála az égnek, a gondos ápolás, a mindig kéznél levő ügyes orvosok megmentették őt az életnek; most még rosszul néz ki, gyöngé és izgatott, de kevés idő malva azt hiszem tul leszünk mindenen.

— Oh, hogy ne segítené őt a szent Isten? — mondá Judit asszony, — mikor olyan áldott lelke van, tiszta mint a harmat, a szava meg mint a cseppentett méz. Jaj, csak ne látszana meg azon a lihomarczán a himlőhely; csak megcsókolhatnám a kezeit még egyszer. A mióta beteg hírt vettem, minden délután imádkoztam érte a Kálvárián.

Mig a vadász felesége anyámnak ezeket beszélte, én mozdulatlanul álltam a küszöbön; úgy éreztem, mintha minden hallott szó után könnyebb lett volna a lelkem és szívem ujjongva ismétlé: Gizella szeret, hü és igaz volt hozzád mindig.

(Folytatása következik.)

— **Aranyise Zirczen.** A ciszterciek anyakösterorában lélekelő ünnepségek közt folyt le e hó 8-án dr. *Sealay Alfréd* rendi perjel aranyisája. Már szeptember 7-én Zirczre érkezett az összes magyar ciszterciei rendházak küldöttei, kik a délután folyamán *Fábián Sebastyén* apjerjel vezetésével mellett tisztelegtek a jubiléumnál, átnyújtva neki a rendtagok ajánlódékát: egy remekművi helyet s két díszlábumban azon két ünnepi ódát, melyekben *Mécsáros Amand* és *Kalocsay Alán*, városunk országgyűlési képviselője örökítették meg költői ihlettel rendtársaik érzelmeit. Este Zircz városának polgársága fákláshozával tisztelte meg a népszerű perjelt, a polgárság nevében *Kemény Pál* országgyűlési képviselő mondott beszédet. Szept. 8-án a környékbeli plébániák híveinek jelenlétében, a zsufolásig megtelt apátság templomban folyt le az aranyise, olyan aszisztenciával, minő kevés papnak jut osztályrészül. Az egész aszisztenciát a rend legöregebb, megőszült tagjai végezték: mind egykori tanítványai vagy novíciusai az aranyisásnak, élükön *Vajda Odán* apátal, ki szintén tanítványa volt a jubiléumnak. Az ünnepi szent beszédet *Kalocsay Alán* országgy. képvis. mondta. Délben az apát asztalánál 60 teritékű díszbéd volt. Az ország minden részéből érkeztek sürgönyök, ezek között *Rímédy Károly*, *Bende Imre*, *Zalka János* megyés-, *Prékó István* felszentelt püspököktől, *Fehér Ipoly* főapától *Halbik Ciprián* tihanyi apától, Pécs és Székesfejérvár városától, *Pozsgay* kanonoktól és az ünnepelt egykori tanítványainak hálás seregétől.

— **Kinevezések.** *Lanzeritsch Antal* elemi isk. tant. és okleveles tornatanár a helybeli ciszter. rend főgymnázium felsőbb osztályaiba, *Weisenfeld János* elemi isk. tanító pedig az alsó osztályokba tornatanárná nevezettek ki. *Lanzeritsch Antal* ezenkívül a városi iparos tanoncz-iskolához rajztanítónak is megválasztott.

— **A legtöbb adófizetők ügyelmébe!** Az 1896. évi XXI. törvényzcikk 25. §-a szerint a legtöbb adófizetők (viriisták) névjegyzéke minden év végén igazítandó lévén, Fejérmegye alispánja felhívja tehát mindazokat, kik Fejérmegye területén élvezett jövedelemről kirovott egyenes államadó után a megyei legtöbb adófizető bizottsági tagok 1898. évi lajstromába való felvételre magukat jogosítottak vélik, hogy az igazoló választmány által folyó évi szeptember hó 20-án délelőtt 10 órakor, Székesfejérvárott a vármegyei székház kisebb teremben tartandó nyilvános ülésben a törvény által nyújtott jogok és kedvezmények iránti igényeiket, szóval vagy írásban annál bizonyosabban terjesszék, mert a kitűzött határidő után, az 1898. évi névjegyzék, csupán a kéznél levő adóhivatali adatok alapján fog összeállítani. Az ideiglenes névjegyzék minden főszozolgabírói hivatalban, az adóhivatali kimutatások és ideiglenes névjegyzék pedig a megyei jegyző hivatalban megtekinthetők.

— **Felbízottak tolvajok.** Folyó évi jul. hó 31-én *Bárany József pátkai* lakos nyitott kamrájából 30–40 kgr. árpát loptak el ismeretlen tettesek. Nem sokára rá, mult hó 8-án ugyancsak Pátkán *Dobos Józseftől* loptak el 24 kgr. árpát, 14-én pedig 10 kilogrammot, szintén árpát egy-egy házivászonból készült zsákban. Az első károsult körülbelül 2 fnt, a második 3 fnt 30 krig károsodott. A csendőrség a nyomozást megindította, mely a tegnapi jelentés szerint eredményre is vezetett. A két gabona tolvaj *Bárany József* és *Moor András* 12–13 éves suhancok. *Bárany József* az első károsultnak fia, *Moor* pedig *Dobos* mostoha fia. A hűdézsélnél *Oláh István* községi bíró jelenlétében *Bárany József* bevallotta, hogy július 31-én a zsák árpát ő lopta el atya kamrájából és *Juhász János* ottani lakosnak egy frtért eladta. *Moor András* a mult hó 8-án loptott árpát *Móricz Lajos* (szül. Szakács Mária) adta el 80 krért; a mit pedig 14-én loptott azt *Weisz Miksa* szatós vette meg 50 krért. A kihallgatásnál azonban még arra is rájötték, hogy a fiuk bujtogatás folytán vetemedtek ezen bűnös tette. Szakács Mária ugyanis biztatta *Moort*, hogy ha pénzre van szüksége, csak hozzson árpát atya padlásáról — annak van

elég. — A három orgazda feljelentett a helybeli kir. ügyészségél. Mivel a károsultak a fiuk ellen vádat nem emeltek, azokat illetőleg feljelentés nem történt. Szakács Maritól és *Weisz Miksától* a gabonát és zsákot elkobozták, *Juhász Jánostól* azonban csak a zsákot vehették el, mert az árpát feleletle csiirkével.

— **Városunk megszállva.** 17 ezer ember, és mind az ellenség fehér szallagos vitézei szállták meg tegnap városunkat. Erdősök látványt nyújtottak a szemelőnek midőn az a sok ember péntek délelőtt megérkezett. A mely utcákon végig mentek ott jó időre megszünt az átjárás; a szakaszok egymát érték s az elvonulók sora a végtelebe látszott nyulni. Mig itt a városban a békes ellenség kardcsapás nélkül szállásolta be magát a polgárság lakáisaiba, addig a künn hagyott előőrsek csapatai a város környékén elterülő földeken ütöttek sátrat s éber figyelemmel örködték a nyugodtan pihenők biztonságát felett. Tegnapi városunkban 15 zászlóalj gyalogság és egy osztály egészségügyi csapat tartózkodott mely a következők közül állt: a csász. és kir. 32. (Mária-Terézia); 23-ik (I. Vilmos Lajos baden-badeni ögróf); 6-ik (Károly, romániai király); 38-ik (Mollinár) gyalogezredék és a 86-ik (Forinyák) gyalogezred egy zászlóalja, *József Ferdinánd* csász. és kir. főherczeg, ki főhadnagy a 93-ik (Bárá Joelsen Alfréd) gyalogezredben, szerdán délután 3 órakor érkezett városunkba s egyes nap-őrnöki palotába szállt meg. Ma azonban a város ismét csendes, a napbarmitott arcu délczeg harezfiak még a reggeli órákban bucsint mondtak városunknak. A katonasággal együtt fél 6 órakor távozott *József Ferdinánd* főherczeg is.

— **Gyujtogatás vigyázatlanságból.** *Horvát Ferenc* polgárdi lakos napszámos f. hó 9-én a Felső-majorban volt dolgozni. Saját bevallása szerint este 8 órakor hazaérkezvén a munkából lakására ment *Főenyi János* napszámos 39-ik számú házába, hol miközber gyertyát gyujtott, látta, hogy a szekrény egyik fiókjá, a melyben papirok voltak, nyitva van. Ő tehát becsukta a fiókot s a majorból hozott pénzt a felső fiókba tette. Ezután kiment a szobából s lefeküdt a fölszerben. Azonban el sem aludhatott még, mikor a szomszédok felkeltették. A szoba akkor már lángokban állt. A tűz a szekrényben keletkezett, melynek fiókjába Horvát *Ferenc* véletlenségből belejtette az égő gyujtót. A tűz 2 óra folyásig tartott s ez idő alatt a két szobából konyha és kamrából álló lakás teljesen leégett. A kár tetemes összeget tesz ki. Biztosítva nem volt semmi.

— **Felhívás Fejérmegye tanítóihoz.** A *fejérmegyei tanító-testület* elnöksége felhívja a megye földiletményl bíró tanítóit, hogy birtokuk kataszteri becserltésének emelése érdekében sürgősen keressék meg kir. tanfelügyelőt, részletesen informálván őt földjük nagyságáról, kataszteri becserl. stb. Az 1891. évi törv. czikk paragrafusá ugyanis a nyugdíj-jogosultsági elbírálásnál a földiletmény átlagos jövedelmének értéke veendő. Az ezen törvény életbeléptetését követő 1893-ik évben történt összeírás alkalmával azonban, gróf *Csáky Albin*, volt vallás- és közoktatásügyi miniszter egy tévesen magyarított rendelete folytán, a tanítók fizetését pótló avagy kiegészítő földiletmény-jövedelem nem a tényleges haszon, nem is a tíz évi átlag szerint számított helyi értékben, hanem a sokkal csekélyebb jövedelmet feltüntetett kataszteri becsérés alapján iratott össze s vétetett jegyzőkönyvbe. Minthogy pedig ezen becsérés a tényleges jövedelemnek sokszor *alig képezi a 3-ad vagy 4-ad részét* s minthogy a tanítók nyugdíj-jogosultsága ezen összeírás alapján állapított meg: a földjövödelmet élvező tanítók nagy mértékben megkárosítottak. A tanítók végellátási igényeinek megállapítása körül felmerült számtalan panasz folytán báró *Eötvös Loránt*, volt vallás- és közoktatásügyi miniszter 1894. nov. 22-én magához rendelte az *Országos Bizottság* öt vidéki tagját, hogy velők a nyugdíjtörvény végrehajtása ellen felmerült panaszokat megbeszélje, a sérelmeket orvosolhassa. A tanítók részéről jelen volt meghízottak egyttal engedélyt nyertek arra is, hogy

előszóval előadott javaslataikat s s hazái tanítószög közóhajtását képező kéréseiket a Magyarországi Tanítók Országos Bizottságának elnökésége utján emlékirat alakjában terjeszthesék fel. A terjedelmes emlékirat 1894. decz. 28-án már készen volt s nemcsak br. *Eötvös Loránt*, hanem az időközben belállott kormányfőválság megoldása után az új miniszternek, dr. *Vlasics* Gyulának, ugy szintén az 1895. évi állami költéségyvetés tárgyalása alkalmával nyomtatásban valamennyi országgyűlési képviselőnek megküldetett. A kérelemnek akkor nem lett eredménye. Miután a miniszter később meggyőződött, hogy a tanítók földjövödelmének összeírása a tényleges jövedelemnek nem felel meg, sőt az 1891. évi nyugdíjtörvény intenciózával is ellentézik, elhatározta, hogy a kataszteri becsértéket bizonyos százalékkal emelni fogja. Utasította tehát a törvényhatóságokat, tegyenek ajánlatot a százalék emelésre, de indokolták is: mi teszi szükségessé a százalék emelést? Mődot akar ezzel nyújtani a miniszter a gazdálkodó tanítóknak arra, hogy nyugdíjzástásuk esetén ne azzal a csekély összeggel legyenek kénytelenek nyugdíjba menni, a melyet a jegyzőkönyv tüntet, fel hanem a föld kataszteri becserltésénél magasabb összeggel. A legtöbb megye már felterjesztette javaslatát, a tanítókra nézve többé-kevésbbé kedvező eredménnyel. Leggyásosabban viselkedett Zólyom-, Hunyad- és Mármarosmegye. Ezek — bizonyára csupán kényelem szeretetből — egyszerien bejelentették, hogy a tanítók földjövödelmének kataszteri becsértékét emelni nem szükséges. Fejérmegye közg. bizottsága, a közzgazdasági előadói tisztségben történt változás miatt, javaslatát ez ideig ba nem terjeszthetvén, pár hónapi halasztást nyert javaslatának felterjesztésére. Hogy Fejérmegye közg. bizottsága mily eljárás fog követni a felette fontos ügyben, még határozottan nem lehet tudni; az azonban biztosra vehetjük, hogy nem fogja a fenti megyék példáját követni. Vármegyeköi intelligens, nemesen érző és hazafiasan gondolkodó közg. bizottságáról, mely a tanítókat iránt mindenkor méltánnyal viseltetett, ily eljárás feltételezni is sértő volna. Valószínű hogy a közzgazdasági előadói, a kir. tanfelügyelőt és a főszozlgabírákat fogja megbízni, hogy a tanítók meghallgatása után, az egyes vidékek földjövödelmének kiszámítására, illetőleg %-szerű emelésére nézve tegyenek javaslatot. Felhívja az érdekelt kartársak figyelmét az öket oly közölről érdeklő dologra, nehogy készületlenül találvan öket az összeírás, tájékoztatások miatt, vagy meg nem hallgatásuk esetén, károsulást szenvedjenek. Figyelmezteti még a „fejérmegyei tan. testület” elnöksége a tanítókat a kellő indokolásra s ajánlja hogy 100, 150 vagy ritkább esetben 200 % emelést kérjenek, de 200 %-os emelésen túl ne kérelmezzenek.

— **A blokád vége.** Kréta sziget blokádja, mely folyó évi márczius 21-én vette kezdetét, szept. 10-án véget ért. A főlököl gyülekezete ugyanis elfogadta a szigetnek szánt autonómiát, azon főlüttel, hogy a török katonaság a szigeten ne tartózkodjék. Nemzetközi bizottság kezeli a rendőri ügyeket s felelősséggel kizárásával itél minden közbiztonsági kihágás felett. A köztársasági főlőslegessé vált és azért szeptember 10-én megszünt. Különös azonban az, hogy még meg sem szünt a blokád, Kréta szigeten újból kitört a forradalom. Ujabban azt a hírt vettük, hogy az ottani felkelők megtámadták a város körül vont kardont s ötszáz juhot és valami hatvan szarvasmarhát elhajtottak. Török részről két embert öltek meg, négyen pedig sebet kaptak. Ezutal a főlökölöknek is volt két halottjuk. Ugy látszik, hogy nemsokára a blokádot kezdhetik a hatalmak ismét előlről.

— **Közönetnyilvánítás.** Fogadják mindazon ismerősök, jóbarátok, a kik szeretett fővrünknek *Schindler* Emil m. kir. posta és távirtda segéd tisztl elhunyna alkalmával részvételiük bármely módon kifejezést adni szivesek voltak s ez által mely fájdalomt enyhíteni igyekeztek, fogadják ez utam családunk nevében is legőszintébb köszönetünk kifejezését. Székesfejérvár, 1897. szept. 11. *Schindler* Nándor és családja.

Általános világszámítás. A pétervári nemzetközi statisztikai hivatal azzal a tervvel foglalkozik, hogy XIX. század fordulópontján; 1900 december 31-ikén általános világszámítást rendezzen. A nagy népszámítást már ki is tűzték erre a napra és az egész világ az egész mivel emberiségnek egy és ugyanazon álláspont szerint eszközözendő statisztikai felvétele és leírása. A magyarokat ebben a tervben különösen érdekelheti az, hogy az egész eszmét magyar ember vetette fel és hogy az ő tervei szerint eszközözik a nagy akciózt, az ő tervei közel egy millió embert, tehát egy egész hadsereget kell betanítania. A világszámítás ugyanis Körösy Józseftől származik, aki az 1881-ben pendítette meg és azóta folyton fáradozott annak elfogadásán. Most azt az elégtételt kapta, hogy a világszámítás fogantatását elhatározták s terveit az egész világra elfogadták és az egész művelet feldolgozását is rá bízták.

Tolvaj kompanista. Mult hó 21-én Ács Dániel lovasberényi lakos és Fodor Sándor szintén odaváló rovott multa egyén mulatoztak a nagy vendéglőben. Mikor már Ács Dániel becsipette, Fodor ellopta 16 frtos ezüsts zsebóráját, majd egy másik vendéglőben 10 frtját. A korcsmárosné észrevette a turpisságot, értesítette a községi bírót a ki nyomban megmozdította Fodor s a kérdéses tárgyakat meg is találta. Fodor még az nap megis szökött Budapest felé.

Edison beteg. A világhírű feltaláló, aki több mint száz közhasznú, lángeszű találmánnyal ajándékozta meg az emberiséget, egy londoni távirat szerint megbetegedett. Legutóbb a Röntgen-sugarakkal tett kísérleteket, de abba kellett hagynia, mert a látása nagyon meggyöngyült. Három hónap alatt a haja is kihullott és a kezeit sem tudja becsukni.

A puszta réme. Erdőközéig tartó *Erlakovecz* pusztán, a *kutyavári* erdészlakás és *Ilka* major határában már egy hónap óta pusztítja a veteményeket s ijeszti az embereket egy 3 éves fehérészörű kóbor tinó. Még eddig befogni nem sikerült, most a veszedelmes állat gazdáját keresik.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy gyógyszerüzletem a hivatalos vizsgálat megejtése után a közforgalomnak átadott s egyben felhívom a közönség figyelmét a következő árumra u. m.: Pipere és illatszerek mint szappanok, haj- és fogkefék, szájvizek, fogporok, hölgyporok, arczenők és színházi festékek stb. Háztartási cikkek, u. m. cognac, thea, rum, különféle minőségekben, gazdasági és fertőtlenítő szereim stb. A nagyérdemű közönség pártfogását kéri tisztelettel **Segesváry Dezső.**

Beszélő kirakat! Lehetetlenség városunk fő-utcáján végig haladni, hogy ne tűnne szemünkbe **Steininger Sándor kész női és gyermek felöltő, divat és vászon üzlete**, most a közönség színe javát lehet ott találni, vásárolja őszi ruha szükségleteit és bámulatának nyíltan kifejezést ad, hogy **Steininger Sándor** cégénél mily remek választék és mily csoda olcsó árkért lehet most vásárolni. **Steininger Sándor** eltekintve attól, hogy a legelső kül- és belföldi cégektől szerzi be áruit, gyakran nagyobb partihikat vagyis csúdtömegeket vásárol össze, mit aztán potom áron a közönség rendelkezésére bocsátja. Ajánlatos hogy a t. közönség saját érdekében mielőtt bevásárlásait bárhol is megtenné, tekintsen be **Steininger Sándor** üzletébe, szerezzen magának meggyőződést ezen hallatlan jutányos és szolid kiszolgálásról. — Egy külön álló *„Kész női és gyermek felöltő terem“* van az az őszi idényre berendezve, hol 5 frt 50 krtól

feljebb egy divatos női téli kabátot, 1 frt 50 krtól 60 frtig a legremekőbb gallérokat lehet kapni.

Egyházi szerek, zászlók, miseruhák, keresztutó- és oltárképek, csailorok, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánljuk Szüts és társa, a bibornok-érseki és Magyarország hercegeprimásának udvari szállítóit. Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca.

Hölgyközönség figyelmébe! Bátorkodjunk szives tudomásukra hozni, hogy külföldi bevásárlási utazásunkról hazatérve, a legremekőbb **divatkelmekkel, kabátokkal, — selymekkel, — futó és nagy szőnyegekkel** árúházunkat felszereltük, megtekintés végett szives látogatását kérve, kész szolgálói: **Deutsch Manó és fia.**

Irodalom és Művészet.

Jézus Szentséges Szívének Hírnöke. A szeptemberi füzet megjelent a következő tartalommal: Hódolati bimbók. — Jézus szent Szíve tiszteletének gyakorlata. — Jézus szent Szívének ügyei. — A sz. Szív általmába. — Feleletek korszerű kérdésekre. — Ajtatósságok Jézus szent Szíve tiszteletére. — A betegekrol. — Jézus szent Szívének áldásai. — Az imapostolság havi szándéka szeptemberben.

Szűz Mária virágoskertjének kilenczedik füzete megjelent. Tartalma a következő: A bold. szűz Mária ünnepeinek egyháztörténelmi leírása. — Dalok a Szűzanyához. — A bold. Szűz áldása. — A királyné unokánécsese. — Szt. Benedek életéből. — Ligouri sz. Alfons tanítványa. — Bamberg. — Egy bűnbánó naplójából. — A lemondás dala. — A ker. világ nevezetesebb Mária kegyhelei.

Magyar Nemzet Története. A Szalay-Baróti-féle „Magyar Nemzet Történetének“ most hozzánk beküldött 68-ik füzete III. Károly király haláláig és leánya, Mária Terézia királynő trónraléptéig adja elő hazánk akkori történetének a leírását. Részletesebben, mint azt eddig olvashattuk, behatóbb tudomást nyerünk az ausztria-orosz szövetséges háborúról a török ellen, melynek a szövetségesekre szerencsétlen kimenetele nádorfehérvári békében nyerte végeletét. A füzet megint dús-gazdag az illusztrációkban, különösen az akkor szerepelt politikai s hadi vezérfiak arcképeiben. A külön műmelléklet Nádasdy Ferencz gróf és lovasgenerális lovasképét ábrázolja, szövegképek pedig a következők: III. Agost szász választó és lengyel király. Lesscsiszky Szaniszló, Ferencz lotharingiai herceg és Mária Terézia esküvője. Ferencz lotharingiai herceg és Mária Terézia esküvőjének emlékére vert érem. Jenő szavójai herceg, III. Károly király időskori arcképe, Ferencz István lotharingiai herceg, Secudorf T. tábornok, Könyeg József Lothár gróf tábornok, Rákóczy József, III. Károly a ravatalon, Mária Terézia bevonulása Pozsonyba, Mária Terézia, Nagy Frigyes fiatalkori arcképe. Igen érdekes a II. Rákóczy Ferencz fejedelem fia, Rákóczy József, rövid és diótelen fellépésének a története, mely Miksa Kelemen följegyzéseiből merítve az eddigieknél körülményesebb előadásba részesül.

VEGYESEK.

Meddig szépek az asszonyok. Egy női újság amely sokat foglalkozik a »praktikus esztétika«-val, az asszonyi szépségnek következő érdekes teoriáját közölte legutóbb. Az asszony szépsége, mondja, többnyire az egész életen át tart. Minden nap nyer érettségében, mert hiszen kétségtelen, hogy az asszonyi szépség is ebből a szempontból itélendő meg. Izléstelen az az állítás, hogy az érett szépség 40 éven túl kevésbé hódító, mint a tizenhat évesek fiatalosságának varázsa. Ha az asszonyok harmoniában élnek a természet szabályai-

val, akkor minden életkoruk megvan a maga varázsa. A szépség 35 és 40 év körül éri el tetőpontját. *Heléna*, a görögök szép asszonya 48 éves volt, amikor *Trójába* ment, *Aspasia*, 37 éves korában lett Periklész és legalább még 30 évig ragyogott szépségében. *Kleopatra* elhunyt 30 éves, amikor *Antonius* találkozott, *Poitiers Diana* 36 éves korában nyerte meg II. Henrik szívét. A király félannyi idős sem volt, még sem szűnt meg soha Dianát tisztelni. Ausztriai *Annát* harmincznyolc éves korában tartották Európa legszebb asszonyának, *Main-tenon* asszony pedig 45 éves volt, mikor *XIV. Lajos* megismerte. *Mars* kisasszony, a híres színésznő 45 éves korában volt a legszebb, *Récamiere* asszony pedig 35 és 55. életévi közt. Az igaz, forró szerelem nem mindig a 20 évesek sajátja. A 17 év-ről szóló csacsogást neveltségessé teszik a tapasztalatok, mert az érettségben nem igen található a tökéletes szépség. Az az asszony követi el a legnagyobb hibát, aki bizonyos korban az «elmulás»-ról beszél. Csak értenie kell hozzá, hogy az öregség látszatát elkerülje.

Nagy Péter ezürről maradt fenn ez az anekdóta: Egy szer csekély ok miatt elküldte udvari festőjét. Ez, egy olasz művész, elfojtotta boszankodását s még egy utolsó festményt készített a czár számára. A kép egy légyből, egy szőlőtőből, egy ebből és egy foghagymából összehajtogatott quodlibet volt. A czárnak tetszett a festmény s tekintélyes összegért jutalmazta érte a művészt. Alig érkezett meg aztán az új udvari festő, hasonlóan egy olasz, midőn megmutatta neki a czár elődjének utolsó festményét. A művész először elémült, de meg sem fojtotta vissza nevetését, s midőn a czár ennek okát kérde tőle s határozott feleletet kívánt, kérte a művész az uralkodót, ne bosszulja meg ő rajta földjének vakmerőségét s aztán mondá: Ez a festmény egyike a legdurvább sértéseknek: a légy neve *Jasul Mosca*, a szőlőtő *vita*, az eb *cane* s a foghagyma *alla*. E szavak egymásután gyorsan kimondva ezt adják: *Moscovita canalla* (semirevaló muszka).

Ezer éves újság. A legvénebb európai hírlap is szégyenkezve lapulhat meg arra a hírre, a mit most közöl egy párisi újság kínai tudósítójá. Ime küld, hogy a világ legidősebb újsága a Pekingben megjelent Kin-Pan. Eppen most ezer esztendeje, hogy ezt a Matuzsálemnél is korosabb hírlapot megindították. Négyszáz évnél tovább hetenkint jelent meg, miután kezdetben csak havi közlöny volt és 1800 óta, tehát a mi századunk születésekor, alakult át napilappá. Most naponként háromszor jelen meg és pedig reggel sárga, délen fehér, este szürke papíron. Ilyenformán a kínai rikkanec nem csaphatja be az újságvásárló publikumot és nem adhatja el neki az első auflagót a harmadik kiadás helyett. A lap most lépett ezredik évfolyamába és az a nevezetes, hogy a kínai redakció még csak ünnepi számot sem adott ki ezen a kolosszális évfordulón.

Latin idézet. Legközelebb Toulouban egy meglehetősen ismeretlen volt képviselőnek, Augustin Daumasnak a szobrát fogják leleplezni. Daumas serfőzőség volt a klubokban annyit politizált, hogy a császárság idejében deportálták. Mikor ismét hazajött, nagy lelkesedéssel fogadták s mindjárt meg is választották képviselőnek a császárság bukása után. Később szenátor lett és mint ilyen épen szűzbeszédét tartotta, mikor beszéd közben hirtelen megzavarodott és elkiáltotta magát igazi provençe-kiejtéssel: »Troun de l'air! Ai fa peta mi bretelló, magyarul: az ördög vigye el, most elszakadt a nadrágtartóm! Mindenki tisztán értette a felkiáltást, de a »Journal Officiel« mégsem tartotta illendőnek, hogy közlétegye. Másnap ugyanis az ülésről szóló jelentésben az állt azon a helyen: »Itt a szónok egy latin idézetet mond el, mely a beszélgetés zajában elvész.« Nem volna rossz, jegyzi meg egy lap, ha Daumasnak ezen latin idézetét felírják a szobrára.

A sör diadala. A bor egyre kevesebb lesz, az emberek ivókedve azonban növekszik, mi természeteseb tehát, mint hogy e két körülmény összetalálkozásából Gambrinus királynak van haszná és alattvalóinak száma mind jóval nagyobb növekszik? És a sörfogyasztás csakugyan évről-évre nagyobb mértéket ölt. A mult évben a dicső árpaléből nem kevesebb, mint 17 milliárd és 700 milli literrel ittak meg a földkerekség különböző szintű, de a sörivás-ban egyező lakosai. A legtöbb sör fogyott a sör anyagszámban: Németországban, hol mintegy öt milliárd liter sört gyártanak és nem sokkal keveseb-

bet fogyasztanak. A legkevesebb sör fogy az óriási orosz birodalomban. A múlt évben a czár országában mindössze 400 millió liter sört ittak meg.

A korán kijátása. A gazdagabb törökök igen elms módon teszik magukra nézve túrhétké a ramazán böjt körülhatárolt szigorú szabályait. A ramazán 30 napja alatt ugyanis a korán szerint napfelkeléstől naplementéig sem enni, sem inni, sem dohányozni nem szabad. Arra a gondolatra jöttek tehát, hogy nappal aludjanak és csak este keljenek fel. Ekkor reggeliznek, aztán a moséba mennek, éjjelfélkor pompás ebédhez ülnek, reggel vacsorálnak s azután ismét lefeküsznek. Minthogy pedig éjjel sem dolgozni, sem üzlet után látni nem igen lehet, szó-rakozással töltik az éjjeli órákat, úgy hogy a vezek-lésre rendelt ramazán hosszú farsanggá lesz, melyhez méltóan csatlakozik aztán a kicsapongó vigászu beírdm-ünnap, mely ádtülés a hosszú böjtülés után.

Közgazdaság.

Válasz-uton.

(A. É.) Az alsó-ausztriai kereskedelmi- és iparkamara az évi jelentése azt mondja, hogy Ausztria-Magyarország a legjobb orton van arra, hogy mezőgazdasági államból ipari állammá alakuljon át, jobban mondva az évi jelentés azt konstatálja, hogy éppen most vagyunk az átalakulás ez utján.

Igaz van a bécsi kamarának! Válasz-uton vagyunk.

A magyar gazda legjobban érzi ezt! — A termés mennyisége talán 50 százalékkal csökkent az idén. A hivatalos statisztika ugyan azt mondja, hogy csak 10-14 millió méter-mázsával, de már a gazdák jobban tudják, hogy bizony a felére is aliszállott a termés.

Mindenfelé tele van a gazda panasszal, mert a 13 forintos, sőt magasabb buzaárak nem pótolják annak a gazdának a kárát, a kinek 3-4 métermázsá termett a holdján, még abban az esetben sem, ha bevárta azt a magas árat. Pedig hát melyik gazda volt képes ezt a magas árat bevárni? A legtöbb azt hitte, hogy ha 7-8 frton eladja a buzáját, akkor már fönyeményt esimált.

De az idei termés, mely a gazdának nem jövedelmezte a forgatóke 3-4 százalékát sem, mely a bérlet rednkező kérésére s a telepest a törlesztési összeg elengedésének kérésére indította, igazat ad a bécsi kamarának, hogy átalakulóban vagyunk az iparállam felé.

De vajjon mit használ ez az átalakulás, melyet olyan örömmel emleget a bécsi kamara, a gazdának s vajjon ezt az átalakulást a magyar iparos is érzi-e vagy csak az osztrák?

A dolgot két szempontból nézhetjük. Az egyik az állami, a másik az egyes ember szempontja. Az állam szempontjából azt kell néznünk, hogy a pusztuló mezőgazdasággal szemben fejlődik-e az ipar olyan mértékben, hogy a mezőgazdaságot pótolni tudja?

Az ipar erre igen kétes értékű prognoszt állít fel az államnak. Eddigélé jól tudjuk, hogy a kispár csak pusztul, a nagyipar pedig csak pénzébe, újabb és újabb áldozatába kerül az államnak. Tudjuk, hogy a mezőgazdasági gépiparért feláldozták a mezőgazdaságot, például az orosz kereskedelmi szerződésnél, melynél néhány kivitt cséplőgépet ezer agrárrenged-ményt tettünk az oroszoknak. A nagyiparnak adó- és bélyegelengedés jár, meg ezer más kedvezmény, biztosítjuk neki az állami szállítást is, jöllehet 25 százalék károsodással s mindent elkövetünk, hogy prosperáljon az államnak ez a dédelgetett kedvence.

Addig a kispár, a nemzeti karakterben gyökerező munkásság satnyul és pusztul, egyre kevesebben nyomorognak a kispári pályákon s a volt kispárosok sűrűn csatlakoznak a proletár tömegekhez, melyek foglalkozás nélkül várnak a képesítést nem igénylő munka alkalmosságokra s növelik a szociálalista tanok hiveinek számát.

Ez az állam, jobban mondva az ésszerűség szempontja. Már most hol van a gazda szempontja. A kamara jelentése azt mondja, hogy átalakulófélben vagyunk s ezt örvendetesen

veszi tudomásul, mert ez a mi megítélésünk szerint azt jelenti, hogy az osztrák ipar mindkább tulnsulyra jut. De mit mondjanak ehhez a gazdák? Hiszen ez tulajdonképen a gazdák bérére megy, mert az ő kereseti forrásuk van van megszűnőben a új források vannak ébredőben.

Es Magyarországon a gazdák is számot tesznek, mert ha az osztrák kamara azt mondja hogy a monarchia átalakulóban van, az azt jelenti, hogy Ausztria ipara hatalmasodik, Magyarország lakosságának 75 százaléka pedig elveszté konyerét. Mert ennyi hazánkban a mezőgazdaság után élők arányszáma. Es mit fognak tenni ezek a mezőgazdák? Ha Angliában kipuvszul az agrárkultura, ott igazán ott van az óriási ipar, kereskedelem, hajózás, melyhez az angol paraszt is konyit valamit s ez az egyest is pótolhatja az átalakulásért, melyért az összes országot már maga az egyéb termelési ágak szép prosperitása kárpótolja.

De mit mondjunk mi? Hol van az a segítség, melylyel a pusztuló mezőgazdasággal szemben hivatkozhatunk? Talán a deficitre dolgozó gyárak? Vagy a pusztuló kispár? Mert nálunk manapság igazán csak a banküzlet boldogul, melyről a hivatalos statisztika anyagi naivsággal vallja meg, hogy 18-20 százalékra dolgozik.

Sokan vannak a kik azt tartják, hogy nem boldog a magyar, de azt hisszük, hogy semmi esetre nem túlzunk, ha azt mondjuk, hogy legalább nem olyan nagyon boldog, mint sokan képzelik. Mert ennek az állapotnak hiába, pusztulás lesz a vége és talán az volna az egyetlen elfogadható remédium, ha osztrák ellenségeinknek sikerülne ellenünk hatásosan föllépni és minket kizárni a közös vámterületről, a miből mi legalább annyit nyernék, hogy magunk csinálhatnók saját külkereskedelmi politikánkat, a magunk belátása szerint alakulnók át vagy maradnók a magunk formájában, s végre érvényt szerezhetnók nemcsak a nemzet egy-egyed, hanem háromnegyed lakossága óhajtásának is.

* Kövér ember — sovány ember. A közmondás azt mondja, hogy nem tudjuk, mitől hizunk. Azért nem is tudom, hogy melyik lesz a kövér ember, a ki az olesőbb tarifa szerint, vagy a ki a drágább tarifa szerint él. — Szó van pedig a statisztikának egy csodálagaráról, mely az országos statisztikai hivatal július havi közleményének 31. oldalán jelent meg s mely a fontosabb termények és áruaktartási cikkek árát tünteti föl a jelentékenyebb piacokon. Itt ugyanis két tarifa van, a legalacsonyabb és a legmagasabb, minden város legolesőbb és legdrágább ára, anélkül, hogy megmondaná, hogy a közpár micsoda. Mert a statisztikai hivatal azt hiszi, hogy az ár-statisztika csak arra való, hogy a hivatal parádézson vele s ha valaki arról gondolkodik, vajjon hol drágább az élet: Budapesten-e vagy Nékeresden, akkor

adja össze a legnagyobb és legkisebb árat, ossza el kettővel és meg van a közép ár. Pedig hát a közép ár az élelmiszereknél nem az, mert ott a közpárt a minőséggel is, a fogyasztás mennyiségével is össze kell vetni. Ha a statisztikai hivatal kimutatja a haladót, hogy annak legmagasabb ára 5 frt, a legalacsonyabb ára kilónként hat krajczár, akkor helyesebb lenne semmit sem írnia, mert sem az 5 frt. sem a hat krajczár nem ár. A statisztikai hivatalnak nem célja jegyzékbe venni, ha egy elátult cigányfamilia megromlott halhulladékat vásárolt 6 krért s ez a budapesti áralakulásra egyáltalán nem mértékadó. Pedig az árak ugy vannak föltüntetve. Például a káposzta fejenként Budapesten júliusban 35 kr legmagasabb árban, két krajczár a legalacsonyabb árban. Aztán mondja valaki, hogy Budapesten drágaság van, mikor ott két krajczár egy fej káposzta, holott Aradon 15 kr, de 10 kron alui nincs is. Szegeden szintén 10 kr, Nagyváradon .6 kr s júliusban két krért sehol máshol nem kapni káposztát. Az uborka ára száznankit 2 frt, de kapni 10 krért is; holott Nagyváradon 1 forinton alul nincs uborka júliusban. De a hizott kacsá is 50 kr volt júliusban Budapesten, míg Aradon 1 frt és 1 frt 20 kr, Kassán 1 frt 60 krtól 2 frtig, Nagyváradon 1 frt 30 krtól 1 frt 70 krig. stb. Buzakenyeret is 9 krért adott júliusban egy kilót a statisztikai hivatal, holott az összes vidéki városokban nem tud 12 kron alul árat kimutatni. Az árak végtelen sorozatát száznál-hatodik föl, melyekből kitűnik, hogy Budapesten út-fogósos ebédet szerezhet magának a „boldog-füvárosi lakós 10 krajczárért, melyért már halat, zsardinettot és delikateszettek is kap. Boldog város az a Budapest, csak az a kár, hogy lakosai nem a statisztikai hivatal szeméit át esznek!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Egy külvárosinak. Közérdekű felszólalás ügyében megkerestük a posta főnökséget, a hol az a megnyugtató választ kaptuk, hogy a levélhordók nem önkényüleg kézbesitenek a külvárosban napjában kevesebbszer, mint a belvárosban. A belvárosban ugyanis minden nap négyszer: reggel, délben, délután és este hordják ki a leveleket és újságokat, a külvárosban azonban csak reggel 7-9 óráig és délben kézbesitenek. Mivel azonban egyes nagyobb városrészeket két óra alatt nem képesek bejárni, a leveleket tényleg maguknál tartják és csak délben adják kézhez. Ez azonban a posta főnökség tudtával történik így és jelen esetben nem is lehet az állapotokon segíteni, mert kevés a levélhordó. 8 emberük van csak, de a kérdéses esetben legalább 10-ra volna szükség. Mindazonáltal a posta főnökség vagy az igazgatóság hajlandó egyes városrészen többször kiherdást eszközölni, ha a lakosság indokolt kérényével megkeresi.

STEININGER SÁNDOR Parti divat vászon üzlete
 SZÉKESFEHÉRVÁR, Nádor-utca 19. sz. Tejes-köz sarkán.

	Ezrelért	Most
1 mtr jó mosó parget	50	18
1 mtr széles szuntartó parget	55	30
1 mtr dupla széles schewiott	50	22
1 vég 30 rötös schiffon	7.80	4.50
1 vég 30 rötös ezéna Canavász	7.50	3.30
1 vég 32 rötös vászon	7.50	3.30
1 vég Steininger Creas	9.50	3.80
1 vég 54 rötös Rumburgi	25.-	7.50
1 pár tunia szövét függöny	3.60	1.50
1 dtz. szebekendő szép	3.-	1.20
1 drb 3 méteres plaid kendő	7.-	2.20
1 vég korona kanavász	9.50	4.50
1 garnitúr ágyterítő, abroz	12.-	6.50

és más e szakmához tartozó cikkek óriási választék rendkívül olcsó árákért.
Nagy forgalom, kevés haszon!

Tisztelettel
STEININGER SÁNDOR,
 Székesfehérvár Nádor-utca,
 Pollák czéplész ártelében.

Apró hirdetések.

E rovatban közzétett egy-egy hirdetésnek, ha lakozni minen kitéve 4 soros torjalemben egyszeri közlésre, 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többször adatik fel, megjelölés nélkül 20 kr-ért feltétl. föl.

Értesítéseket díjlatlanul ad a kiadóhivatal bárkinek, csihi levelekre, ha 5 kros váltás-bélyeg mellékelteik váltásol

ELADÓ SZŐLŐK.

A püspök dűlőben és a fiskális dűlőben egy-egy szőlő szabad kézből eladó. Czim a kiadóhivatalban.

KIADÓ HÁZ.

Egy ház 4 szép lakással és nagy kerttel kiadó. Czim a kiadóhivatalban

EGY SZÉP

vadászkutya eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Kosztosok figyelmébe!

Jó- és olcsó házi koszt kapható Fapiacz 10-ik szám alatt.

Eladó földek.

A perkáti határban, egy tagban 2 $\frac{1}{2}$ telek, 63 cat. hold szántóföld, legelő illetőséggel egészben, vagy nyolczad telkekre parcellázva azonnal eladó igen kedvező fizetési feltételek mellett.

A birtok kintű minőségű szántóföld; előbbi években 810 frt, utóbbi években 720 frt hasznobért fizettek érte és minden néven nevezendő adót.

Bővebb felvilágosítást a szerkesztőség ad.

MAGYAR FÖLDHITEL

BUDAPEST, Nemzeti színház bérpalotája,

VIII. ker., Kerepesi-ut 5. szám.

Ajánl

3 $\frac{1}{2}$ és 4 o -os jelzálogkölcsonőket

földbirtokra, házakra, a fővárosban és a vidéken, a becsérték 50, illetve 70 %-os megterheléséig. Továbbá birtokparcellázásokat, telepítéseket, talajjavítási kölcsönőket az ide vonatkozó 1897. év törvény-cikk alapján. — Kimerítő prospektus kívánatra postafordultával meg.

MAGYAR FÖLDHITEL

Budapest, Nemzeti Színház bérpalotája,
VIII. Kerepesi-ut 5. szám.

Hirdetések

felvétetnek kiadóhivatalunkban jutányos áron.

„KEGYELET“

az „Első hazai cs. és kir. érczkoporsó-gyár“ temetkezési vállalata,
Sz.-Fejérvár, Kossuth-utca Dietrich-féle ház.

Van szerencsém szívem tudomásul hozni, hogy

„KEGYELET“ ezim alatt

egy a jelenkor minden igényeinek megfelelő

TEMETKEZÉSI VÁLLALATOT

rendeztem be, hol is úgy a helybeli mint a vidéki tisztelt gyászoló közösségnek minden e szakmába vágó cikkeket **gyári áron bocsájtok rendelkezésére.**

Raktáron tartok a legegyszerűbb fakoporsóktól a legdiszesebb érczkoporsókig mindenféle árban. — Továbbá szemfedeleket, lepedőket, párnákat, szóval teljes berendezést a temetkezéshez szükséges kellékekből.

Nagy raktárt tartok legszebb kivitelű művirág, érc és örökzöld koszorúból.

Elvállalok úgy helyben mint vidéken teljes temetkezések rendezését, kápolnák, szobák behuzását stb

Rendkívüli olcsó árban bocsájtom a gyászoló családok rendelkezésére úgy helyben mint vidéken saját dísz gyászkocsijaimat, (halottas kocsit) és pedig a következő árakon:

Egy díszes 8 oszlopos fekete ezüstös gyászkocsi helyben 2 lóval 4 frt,

Egy díszes kék ezüstös gyermek gyászkocsi helyben 3 frt.

Továbbá rendelkezésére áll még a gyászoló családoknak egy igen díszes üveges fekete ezüstös gyászkocsi és igen díszes fehér aranyozott üveges gyermek gyászkocsi a megfelelő testőrség és kapussal. — Hulla szállítást az ország és külföld minden irányában eivállalom.

Magamat a t. gyászoló családok szolgálataiba felajánlva maradok kiváló tisztelettel

GEBAUER KÁROLY,

az „Első hazai cs. és kir. szab. érczkoporsó-gyár“ tulajdonosa.

NAGY BUTOR-ELADÁS!!

SZÉKESFEHÉRVAROTT SAS-UTCZA 16. SZAM,
A „FEKETE SAS“ szálloda átellenében

A ház lerombolása és a raktárhelyiségek kiürítése végett a raktáron levő összes

asztalos-, kárpitos-, és esztergályos-butorok,

ugyszintén fali- és pipere tűzők, képek,

szőnyegek, függönyök, madraczok, vaságyak, mosdó asztalok

és számtalan fel nem sorolt tárgyak minden elfogadható árban adatkak.

Ez alkalommal szabadjon igen becses megrendelímmel tisztelettel értesíteni, hogy kárpitos és asztalos raktáromat haladéktalanul tovább folytatom és készséggel vállalkozom mindennemű javítások és átalakításokra; lakosztályok tapetirozására, helyben úgy mint vidéken: szolid, izlésteljes és jutányos munkáimért reményem, hogy becses megrendelímmek 35 évi szakadatlan működésemet elég biztosítékot nyújt további becses bizalmukhoz, melyet tisztelettel kér

Id. Fűster Imre,

kárpitos- és asztalos-üzlet tulajdonos.

Szabó üzlet

Székesfehérvárott, Kossuth-utca 4. sz.

Alulírott ajánlja a n. é. közönség becses figyelmébe dúsan berendezett raktárát

hazai, angol, francia * * * *
*** * * * és brüni szövetekből.**

Készít

katonai, papi és polgári öltönyöket

a legjutányosabb árért

s a legutolsó divat szerint.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve maradtam kiváló tisztelettel

Szirkovits András u. G. M.

RODE IMRE

Uri és női divatüzlete Székesfehérvárott,
Nádor-utca 17. szám.

A mélyen tisztelt vevő közönség b. figyelmét bátorkodom felhívni az alatt felsorolt árukra, melyek új üzletemben nagy választékban legjobb minőségben olcsó árakon szerezhetők nálam be, u. m.:

Férfi kalapok:

férfi kemény kalap fekete 2- 3- 3-50
férfi puha kalap színes 1-50 1-80 3-
férfi puha kalap fekete 1-60 1-80 3-
férfi puha kalap Loden 1-20 1-50 1-80
gyermek kalap minden színben 75 től 1-50

Férfi sifon ing:

sima elővel gallér nélkül 1-20 1-50 2-
szeg. elővel gallér nélkül 1-50 1-80 2-20
himzett „ gallér nélkül 1-80 2- 2-40
batszt „ gallér nélkül — 2-20
selyem „ gallér nélkül — 2-20 3-
férfi gallér fehér és színes 12 drb 2 frt.
férfi kezelő fehér és színes 12 pár 4 frt.
Creton gy. ing gallérral —90 1-20
sifon gallér nélkül 1- 1-20
férfi lábra való köpper —80 1- 1-20
férfi lábra való atlas damask 1-30 1-40

Zsebkendők:

fél vászon színes széllel 1-20 1-50 1-80
czérna vászon színes széllel 2-40 3- 3-60
fehér vászon és batszt 3-50 4-50 5-50
gyermek Clott esernyő —90 1- 1-20
férfi Clott esernyő 1- 1-20 1-50
félselyem esernyő 1-80 2- 2-20

Reklám nyakkendők:

Legdivatosabb formákban 15, 20, 25 kr
Legdivatosabb form. selyem 30-tól 1-50

Bőrkeztük, elismert legjobb gyártmányu

férfi- és női- minden létező színében párja **1-20 frt.**

Nagy választék férfi, női és gyermek-harisnyákban, továbbá váltfüzők, csipkék, szallagok, kötő és horguló pamutok, csipke függönyök és minden e szakmába vágó rövidáru cikkekben.

DEUTSCH GYULA és TÁRSA

áruháza a »FEHÉR GALAMB«-hoz.

URI-DIVAT.

Állandó nagy választék: ingek, alsó-nadrágok, nyakkendők, gallérok, és kezelő; mellitük, ingek és kezelő-gombok; harisnyák és zsebkendőkben.

Dohány, szivar és szivarka tárczában, legjobb minőségű bőr, kötött és szövött keztükben.

Fog, haj, ruha és kalap-kefékben.

Fésű, szappan és fogporokban.

Mindenféle illatszerekben.

ESERNYŐK, elkezdve 1-től 10 frtig.

Valódi orosz galloschnik.

SAJÁT KÉSZÍTÉSÜ

női, férfi- és gyermekharisnyákban, valamint javítások a legpontosabban és jutányosan elvégadtatnak.

Mindenféle kézimunkák, asztalfutó, milieuz, szekrénycsik előnyomott és himzett dísz türülközők, ezekhez színtartó selymek, fonalak, aranyzálak és pamutok.

Posztó, Congres, Canava és Cöpper előnyomatva, kezdve és készen. Pelücske, Casetta, gallér és kezelő-tartó, továbbá dúsz választék újság, kefe, arczkép és óratartókban, a kézi munkához szükséges francia selymek és pamutok, úgyszintén horgoló czérnában elismert jó minőség és valódi színek.

Legnagyobb választék női- és férfi-szabó kellékek, bélések árúk, csipke, dísz és szallagokban.

NŐI-DIVAT.

Ajánljuk dúsz választékú raktárunkat valódi francia mellfüzők, női ingek, corsetták, alsószyonyák, kötények, schawlok, belépők.

Genilia és berliner-kendők, Süráh, Pelücske, Bársony és Mervelioz.

Továbbá alkalmi cikkek, selyem keztük és legyekben.

Kitűnő minőségű harisnyák Gamascnik és Comód czipők.

Karmantyuk és gallérok.

JÄGER RUHÁZAT u. m. ingek, nadrágok és egész öltönyök gyermekek részére.

VALÓDI BERNDORFER EVŐSÉREK ÉS KANALAK.

VALÓDI BERNDORFER EVŐSÉREK ÉS KANALAK.

MENYASSZONYI KOSZORUK ÉS FÁTYOLOK.

Csak csekély

HAVI RÉSZLETFIZETÉSRE

kaphatók!

Legújabb divatu tavaszi-gallérok és kabátok.

Kész férfi- és gyermekruhák

minden nagyságban. Kanavász, vászou és minden e szakmába vágó cikkek, valamint

ingek, gallérok és lábravalók, nap- és esernyők dúsz választékban.

— Nagy raktár asztal- és futó-szönyegekben. —

LÖWY ADOLF

+ + + + + SZ.-FEHÉRVÁR.

(Felmayer mellett.)

BUTOR

raktáromat, kárpito- és asztalo- műhelyemet május hóban Kossuth-utca 18. szám alá helyeztem, egyszersmind megnagyobbítottam.

Idáig nem létező olcsó árakon kaphatók:

Háló, Ebédő, Szalon, Iroda és minden lakosztály berendezések; Egyes szekrények, és ágyak, magas divánok, ottomanok, tükrök, képek, hajlitott székek, asztalok, karnisok, összecsatolható fotel, és szekrény ágyak.

Löször, afrik, és ruganyo madraczok méret szerint pontosan készítettnek.

Kézimunkák mondérozása izléses kivitelben.

Tapétázások jótállás mellett.

Rajzokkal és közzévetéssel díjtalanul szolgálók.

IFJ. FÜSTER IMRE

Székesfehérvárott, Kossuth-utca 18. szám.